

כתבה פארידיי קהלטברי
ציור מאהשיד גאראבי

חלילית הרועים

Shabaviz Publishing Co.
Teheran

יום אחד ישבו בנות הכפר
ליד הבאר, שוחחו וצחקו.

קול צחוקן משך לבאר את המושל. הוא
ראה את הבנות אך הביט רק על נערה
אחת. עיניו נעצרו עליה והוא ניגש ושאל
"מי את ושל מי?"

הנערה השתחוה למושל בביישנות ואמרה
"אני בת ראש הכפר ואחת ממשרתותך
המאושרות."
והמושל אמר "ואולי האושר שבין משרתיי."
הנערה הורידה את ראשה.

כשהנערה באה הביתה, ראתה
שמשרתי המושל עומדים סביבו.

מבוהלת נכנסה לבית
ושאלה "מה רוצים אנשים
אלה?"
אביה אמר "הם רוצים אתך!"

הנערה כרעה לרגלי אביה ואמרה
"הרי אתה יודע שאני אוהבת..."

אך האב הפסיק אותה וענה
"אל תגידי יותר דבר. מעתה
עליך לאהוב רק את המושל."

הנערה התלוננה לפני אמא ובכתה מרות
"האם לבי הוא פונדק שלתוכו יכנס כל
מי שירצה?"
אמא שלה בכתה ואביה הסיר את מבטו.

המשרתים העלו לאפיריון את
הנערה, פרועת שער ועיניה
בוכיות, והביאו אותה לארמון
המושל.

**כשהמושל נכנס לחדר
הנערה קדחה והתפתלה
מחום.**

**מאותו היום היא לא נחה
ולא ישנה. ההקלה יחידה
גרם לה רק צליל חלילית
רועים הנכנס מדי פעם
לארמון דרך החלונות.**

רועה נודד הלך סביב ארמונו של המושל
במשך כל היום, ניגן בלהט וללא הפסק
בחלילית שלו, עד שהשומרים גירשו אותו.

המושל קרא לכל הרופאים
והחכמים של ארצו אל
מיטת הנערה, אך אף אחד
מהם לא ידע תרופה
למחלתה בלתי ידועה.

עבר יום אחרי יום והנערה רק לעתים רחוקות
פתחה את עיניה. היא איחלה שהימים הבאים
לא יבואו בכלל וחלמה על הימים המאושרים
שעברו.

יום אחד סיפרו למושל על רופא
שהגיע מארץ רחוקה.
המושל אמר למשרתיו להזמין את
הרופא. הוא הכניס אותו לחדרו, סיפר
על הנערה החולה ואמר "אם תוכל
להבריא אותה אשלם לך כל שרק
תרצה, ואציע לך משרה הגבוהה
ביותר בארמוני."

הרופא ניגש למיטת הנערה. היא
ישנה. הוא הביט עליה ארוכות
והקשיב לאנקותיה.
אך כשצליל חלילית הרועים חדר
לחדר, אנקות הנערה פסקו.

הרופא לא הסס רגע.
הוא הלך למושל ואמר לו
לקרוא את הרועה
לארמון ולהושיב בחדר
המתנה.

ושם שאל את הרועה "מאין
וממתי אתה מכיר את הנערה?"
הרועה הניע את ראשו ואמר
"היינו נפש אחת בשני גופים,
ואנו עדיין כאלה. חצי מאתנו
הביאו לארמון והחצי השני נודד
בדרכים."

אמר לו הרופא "נגן בחלילית שלך.
נגן כדי שהחצי השני, הסובל שלך,
יתאושש ויחזור לחיים."
ואז מיהר אל המושל וסיפר לו על
האהבה בין הנערה והרועה.

המושל בא אל מיטת הנערה וראה את
אושרה כשצילי החלילית נשמעו
מהחדר הסמוך.

כשהנערה פתחה את עיניה שאל "למה
לא סיפרת על אהבתך לאיש אחר?"
הנערה בכתה "מה תועלת בדבריי?
אפילו הוריי, שעמדו לחתן אותנו, לא
ריחמו עלינו. איך יכול המושל לסלוח,
כשהוא מחפש רק את ההנאות שלו?"

והמושל ענה "באותה
דרך שמישהו אוהב
מוכן לסלוח."

הנערה פתחה את עיניה לרווחה
והביטה על המושל מופתעת "האם
אתה אומר...?"
המושל אמר "קומי. אומר לאנשיי
לשים את ידיך ביד הרועה ולהחזיר
אותך לכפר."

הנערה רצתה לנשק
את יד המושל, אך
הוא הלך כבר, כדי
לבקש מהרופא
למצוא דרך לרפא
את עיניו הדומעות
וגופו הקודח בחדרו
הפרטי!